

Zbojníci z diaľky videli, že v domčeku svetielka jedno po druhom zhasli a všetko vyzeralo pokojné a tiché.

Vtedy sa ich kapitán nahnevane poobzeral a prikázal:

– Nemôžeme sa takto báť! Veď sme zbojníci! Nás sa musia všetci báť!

Poslal jedného zbojníka na výzvedy, čo sa stalo v dome. Zbojník sa priblížil sa k domu a bojazlivo vošiel dverami. No bola veľká tma, nič nevidel a chcel zapáliť jednu sviečku. Zbadal, že v ohnisku niečo svieti, a pomyslel si, že sú to uhľíky. Ibaže to boli oči kocúra, ktoré v tme svietili. Keď sa priblížil k nim, kocúr zaprskal a poškríbal ho ostrými pazúrmí. Zbojník utekal

k dverám, no potkol sa o somára. Ten sa prebudil zo sna a silno ho kopol kopytom. Pes ho hryzol do nohy a kohút hlasno zakikiríkal z trámu.

Zbojník vyletel von a rozbehol sa do lesa, čo mu nohy stačili. Ledva lapaľ po dychu, keď rozprával ostatným zbojníkom, čo sa mu stalo:

– Hrôza! Ledva som si zachránil kožu, bratia!